

ஊராட்சித் துறை அமைச்சர் அலுவலகம் !
கொல்லப்பட்டதாக பி.பி.சி, ராய்ட்டர் செய்தி நிறுவனங்கள் தெரிவிக்கின்றன. அதன்படி, இன்று காலையில் ஒரு ஆம்புலன்சு வண்டி மலம் ராணுவத்தின் ஊடாடும் வளியறையுடன் மயன்றபோது பிரபாகரன், பொட்டு அம்மன், சச்சை மவரும் சூட்டிக்கொல்லப்பட்டதாக கூறுகிறது இராணுவம். நேற்றிரவு பிரபாகரனது மகன் சார்லஸ் ஆண்டனி, அரசியல் பிரிவுத் தலைவர் நடேசன், செய்தித் தொடர்பாளர் புலித்தேவன், உட்பட சூமார் 250 புலிகள் கொல்லப்பட்டதாகவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. தற்போது சார்லஸ் ஆண்டனி மரணமடைந்த காட்சிகளை இலங்கை அரசு தொலைக்காட்சி நிறுவனம் தொடர்ந்து ஒளிபரப்புகிறது.

இன்று மாலை அதிபர் மகிந்த ராஜபக்ஷ இறந்த தகவல்களை அதிகாரப்பூர்வமாக தொலைக்காட்சியில் தெரிவிப்பார் என்று பி.பி.சி கூறுகிறது. அதற்கு முன்னர் இந்த விசயம் தொடர்பாக அவர் இந்தியாவின் வளியுறுத்துதலை அமைச்சர் பிரணாப் முகர்ஜியிடம் தொலைபேசியில் பேசும் போது பிரபாகரன் கொல்லப்பட்ட போது முடிவற்றதாக பேசியிருக்கிறார். நேற்றே இராணுவத் தளபதி பொன்சகோ புலிகளின் கட்சி இடத்தையும் பிடித்துவிட்டதாகவும் தற்போது முழு இலங்கையும் பயங்கரவாதிகளிடமிருந்து விடுவிக் கப்பட்டதாகவும் பேசியிருக்கிறார். சிங்கள மக்கள் மத்தியில் இந்த செய்தி பெரும் ஆரவாரத்தையும், வரவேற்பையும் பெற்றிருக்கிறது. தலைநகர் கொழும்பில் தாரை தப்பட்டைகளுடன், இனிப்பு வழங்கி தேசிய விழாவாக கொண்டாடப்படுகிறது. அதிபரின் பேச்சிற்குப் பிறகு நாளடைவில் தேசிய விடுமுறை அறிவிக்கப்படலாம். ஆனால் இந்த ஆர்ப்பாட்டங்களினால் இனவெறி ஊட்டப்பட்ட சிங்கள மக்கள் உண்மையில் நிம்மதியை இழப்பதன் துவக்கம்தான் என்பதை அவர்கள் இப்போது உணர்வாய் பில்லை.

பிரபாகரன் போர்க்களத்திலேயே இல்லாத அவர் கிழக்கு மாகாணத்தின் காட்களாக்குப் பெயர்ந்திருக்கக் கூடும் எனவும், இறுதியில் அவர் சில மாதங்களுக்கு முன்னரே மலேசியா அல்லது இந்தோனேசியாவுக்கு சென்றுவிட்டதாகவும் புலிகளின் ஆதரவாளர்கள் மத்தியில் கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. இவ்வை உண்மையா, பொய்யா என்று பார்ப்பதெனினும் கள நிலவரம் யதார்த்தமாக உண்மையைச் சொல்கிறது.

மல்லதத்தீ வின் மல்லவைவாய்க்கால் பகுதியில் கட்சியாக முடக்கப்பட்ட புலிகளின் எண்ணிக்கை வறும் ஐந்தாவது தாண்டாது என ராணுவமும், சூமார் 2000 போராளிகள், அவர்களது குடும்பத்தினர் 15,000, பொதுமக்கள் சூமார் 25,000பேர் இருப்பதாகவும், மொத்தத்தில் சூமார் ஒரு இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் இருப்பதாகவும் புலிகள் கூறிவந்தனர். நேற்று ஞாயிறு மதியம் ஒலிபரப்பப்பட்ட தளபதி சச்சையின் தொலைபேசித் தகவலின் படி சூமார் 25,000 மக்கள் குற்றயிரும் கொலையுயிரும் தவிக்கின்றனர். இவர்களுக்கு சிகிச்சை கொடுக்காத பட்சத்தில் விரைவில் இறந்து போவார்கள் என பதறியவாறு சச்சை பேசுகிறார். எப்படியாவது சஞ்சிலுவைச் சங்கம் பொறுப்பெடுத்துக்

Written by

Tuesday, 19 May 2009 05:00 - Last Updated Tuesday, 19 May 2009 05:05

கொண்டு உடன் சயெல் படவணேட்டுமெனவும் கோருகிறார். ஏற்கனவே சஞ்சலுவசை சங்கத்தை போர்க்களத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்திவிட்ட இலங்கை அரசோடு மீண்டும் பச்சி உடன்பாடு கொண்டாலும் களநிலவரப்பி நாங்கள் உடனடியாக சயெல் பட இயலாது என அச்சங்கத்தின் சர்வதேச தொடர்பாளர் தெரிவித்தார்.

இத்தகைய கையறு நிலையில் தங்கள் துப்பாக்கிகள் இனி சூடாது எனவும், போர் நிறுத்தத்தை அமல்படுத்த முடியாத சர்வதேச சமீபத்தினால் மிகவும் கசப்பான முறையில் இந்தப் போர் ஒரு முடிவாக வந்து விட்டதெனவும் புலிகளின் சர்வதேச செய்தி தொடர்பாளர் பத்மநாபன் நேற்று அறிக்கை விட்டார். உடனடி போர் நிறுத்தத்திற்கு தாங்கள் சம்மதிப்பதாக புலிகள் பலமுறை கூறியிருப்பினும் இலங்கை அரசு அசைந்து கொடுக்கவில்லை. பல ஆயிரம் மக்கள் சத்தாலும் பரவாயில்லை ஒரு புலி கூட தப்பக்கூடாது என பதில்தான் சிங்கள இனவெறி அரசு கருத்தாய் இருந்தது.

கடந்த சில நாட்களில் மட்டும் 5000த்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கலாம் என அஞ்சப்படுகிறது. சூற்றிலும் பிணங்கள் வீசிக்கிடக்க, அடிபட்டோர் அலறியவாறு வீழ்ந்து கிடக்க, இதற்குமேல் உயிரோடிருக்கும் மக்கள் பதுங்கு குழிகளில் பிணங்களோடு படுத்துக் கிடக்க குடிநீர், உணவோ, மருந்தோ ஏதுமின்றி ஷெல்லடிகளின் சப்தத்தில் உறந்து கிடந்தார்கள்.

இதற்குமேல் களநிலவரத்தை புரிந்து கொள்வதற்கு ஆதாரங்களும், புள்ளிவிவர எண்களும் தேவையில்லை. எண்களின் ஆய்வில் தொலநந்து போன வாழ்க்கை திரும்ப கிடதை துவிடாது.

ஜனவரியில் கிளிநொச்சியில் இருந்து மக்கள் புலிகளோடு மூலத்தை வுநோக்கி கடும் பயணத்தை தொடர்ந்தார்கள். மொத்தம் மீன்று இலட்சம் மக்கள் இருக்கலாம். இந்த நான்கு மாதப் போரில் தற்போது சூமார் இரண்டு இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் இலங்கை ராணுவ கண்காணிப்பில் திறந்த வெளி முகாமில் எந்த அடிப்படையிலும் வசதிகளுமின்றி ஊனமுற்ற உடலோடும், துடிப்பை இழந்த மனதோடும் நாட்களை தள்ளுகிறார்கள். தொலகை காட்சியில் படம் பிடிக்கப்படும் போதுமட்டும் அவர்களுக்கு கொஞ்சம் உணவு கிடைக்கிறது. மற்றபடி காலவயிற்றுக்குஞ்சியோடு அத்துவான வெளியில் நிலை குலநந்து நிற்கிறார்கள். இந்தப் போர்க்காலத்தில் சூமார் 5000 முதல் 10,000 வரை மக்கள் கொல்லப்பட்டிருப்பதாகவும் அஞ்சப்படுகிறது.

Written by

Tuesday, 19 May 2009 05:00 - Last Updated Tuesday, 19 May 2009 05:05

தெரிந்தே மரணத்தை வரவழைக்கின்ற அவலத்தில் புலிகள் எப்படி சிக்கினார்கள்? இதனை தாக்குதலுக்கான பின்வாங்குதல் என்று கருதியவர்கள் உண்டா. ஆனால் போரில் மக்கள் கொல்லப்படுவதன் விளைவாக இந்தியா, மற்றும் சர்வதேச சமீப கம் தலையிடும் போரை நிறுத்துமாறு இலங்கையை நிர்ப்பந்திக்கலாம் என புலிகள் எதிர்பார்த்தார்கள்.

ஆனால் மக்களை இப்படிப் பணயம் வைப்பது பயன்படுத்துவது ராணுவரீதியிலும், அரசியலரீதியிலும் சரியானதா? இந்த மக்கள் யாரும் நிர்ப்பந்தமாக வரவில்லை, இலங்கை ராணுவத்தின் கைகளில் சிக்க விரும்பவில்லை என்பதாலும் அவர்களாகவே மனமுவந்தும் தான் வந்தார்கள் என்றே புலிகளின் ஆதரவாளர்கள் கூறுகின்றனர். மலேயம் புலிப்படையில் இருக்கும் போராளிகளது குடும்பத்தினரது கணிசமான எண்ணிக்கையும் இந்த மக்களில் அடங்கும் என்பதும் கட்ட உண்மையானது. இவர்களில் யாரொருவரை ராணுவம் பிடித்தாலும் புலி என்றே நடத்தும் என்பதும் உண்மையானது. ஆனால் மக்களின் நடவடிக்கை இருந்தால் இராணுவம் தங்களின் மலே பாரிய தாக்குதல்கள் நடத்தாது என்று புலிகள் கருதியிருக்க கட்டும்.

பொன்சகோவும், ராஜபக்ச ஷேயும் இதில்லாம் தஞ்சு என்பது போல மக்களை கட்டும்

Written by

Tuesday, 19 May 2009 05:00 - Last Updated Tuesday, 19 May 2009 05:05

கட்டமாக கொன்றதோடும், அதை சூட்டிக் காட்டிய சர்வதேச நாட்களையும் உதாசீனம் செய்தார்கள். இப்போது இந்த நெருக்கடி தலகை மூலம் பாலிகளின் மீது பாய்ந்தது. எந்த மக்கள் பாதுகாப்பு என்று நினைத்தார்கள் அந்த மக்கள் ராணுவ தாக்குதலை எதிர்கொள்ள முடியாமல் தவிக்க, பாலிகளால் ஒன்றும் செய்ய இயலவில்லை. இந்த கையறு நிலையில் மக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் வளையிறே ஆரம்பித்தார்கள். பாலிகளுக்கு இது உடன்பாடில்லை என்றாலும் அதை தடுக்க நினைத்தாலும் யதார்த்தத்தை தீர்மானிக்கும் நிலையில் அவர்கள் இல்லை. இப்படி மக்கள் தடுத்து வதைத் திருப்பதில் எந்தப் பயனுமில்லை என்பதை பாலிகள் மிகவும் தாமதமாகப் புரிந்து கொண்டார்கள். இரூப்பினும் காலம் அதற்குள் வகைத்தொலைவு சனென்றுவிட்டது.

மக்கள் என்ற சொல் அதன் பாரிய அரசியல் பொருளில் பாலிகளால் புரிந்து கொள்ளப்படவில்லை. ஒரு போராட்டமும், அதன் எழுச்சியும், ஏற்ற இறக்கமும் மக்களின் உணர்வு நிலையைக் கொண்டதே தீர்மானிக்கப்படவேண்டும். இந்த மக்கள் கட்டம் அரசியல் ரீதியில் திரட்டப்பட்டிருந்தால் ஐந்து இலட்சம் மக்கள் தருவில் இறங்கி ஈழத்திற்காக குரல் கொடுத்திருந்தால் எந்தப் பெரிய இராணுவமும் ஒன்றும் செய்திருக்க இயலாது. அதை நோக்கத்தில் கண்டோம்.

மக்களின் அளப்பரிய ஆற்றலகைக் கொண்டு மாபெரும் அரசியல் எழுச்சிகளை தோற்றுவிக்கமுடியும் என்பதை பாலிகள் எந்தக் காலத்திலும் உணர்வில்லை. அவர்களது கவனமெல்லாம் ஆயுதங்களின் நவீன இரூப்பை கொள்முதல் செய்வதிலேயே இருந்தது. விமானப்படவை வதைத் தடுத்தல் போராளிக் குழு என்ற பெயரெல்லாம் அவர்களைக் காப்பாற்றவில்லை என்பதை பாலிகள் தாமதமாகவனும் உணர்ந்திருக்கலாம்.

பயணம் நீண்டு போகப் போக பாலிகள் பல ஆயுதங்களை விட்டுவிட்டுச் செல்லவேண்டிய நிலை. எந்த ஆயுதங்களை தமது விடுதலையின் அச்சாணியாக கருதினார்களோ அவையெல்லாம் பெருஞ்சுமையாக மாறிப்போயின. இதன் எதிர் நடவடிக் கையாக ராணுவம் நவீன ஆயுதங்களை வதைத்து இழப்புகளை வகை தொகையில்லாமல் கட்டியது.

00

தமிழ்நாடு மற்றும் இந்தியாவில் தரேதலை ஓட்டி ஆட்சி மாற்றம் வரும், அதை வதைத்து ஈழத்தில் போர் நிறுத்தத்தை கொண்டுவரலாம் என பாலிகள் நம்பியதற்கு இங்கிருக்கும் புலி ஆதரவு அரசியல் வாதிகள் முக்கிய காரணமாக இருந்திருக்க கட்டும். வகைகோ, நடுமாதன் முதலியோர் இப்படியொரு பிரமையை வளர்க்கும் விதமாக நடந்து

சிங்கள ஆளும் வரக்கத்தை நடுங்கச் செய்வதாக கருதிக்கொண்டு புலிகள் மறைக்கொண்ட தனிநபர் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகள், புலிகளை பயங்கரவாத இயக்கமாக மத்திரை குத்துவதற்கு இலங்கை அரசுக்குத்தான் பயன்பட்டது.

ஓவ்வொரு முறையும் தற்கொலைப் போராளியின் உடல் சிதறி குண்டு வெடித்து எதிரி அழியும் போது தங்கள் போர் ஒரு படி முன்னேற்றுவதாக புலிகள் எண்ணியிருக்கலாம். இந்த நடவடிக்கைகளே தங்களை சர்வதேச சிவில் சமூகத் திடமிருந்து தனிமைப்படுத்தும் என்பதையோ, இக்கட்டான காலத்தில் தமது நியாயமான கோரிக்கையை உதாசீனப்படுத்துவதற்கு இந்த தனிநபர் பயங்கரவாத நடவடிக்கை ஒரு துரப்பாச்சீட்டு போல பயன்படுத்தப்படும் என்பதையோ அவர்கள் அறியவில்லை. கடந்த காலத்தை பரிசீலிப்பது நமக்கு உவப்பாக இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அதன் விளைவுகளிலிருந்து நிகழ்காலம் தப்பிவிட முடியுமா என்ன?

00

ராஜீவ் காந்தி கொல்லப்பட்டபோது, அதன் நியாயத்தை அப்போதே நாங்கள் தமிழகமெங்கும் பசியிருக்கிறோம். எனினும் தனிநபர்களை அழிப்பதென்பது, விடுதலைப் போராட்டத்தின் போராட்டமுறையாக ஆக முடியாது. ஒரு பண்ணையாரை அழித்தால் நிலப்பிரபுத்துவ சமூக அமைப்பு அழிந்து விடும்பின் 70களில் நக்சல்பாரி கட்சியினர் இழைத்த தவறையே போன்றதே இது.

ராஜீவ் வுக்கும் பதில் மனமோகனச்சிங்கும், பிரமதோசாவுக்கு பதில் ராஜபக்ஷேயும் வந்து அந்த இடத்தை நிரப்பிவிட்டு அடக்குமுறையை தொடரத்தான் செய்கிறார்கள். எனவதோன் தனிநபர்களினடாக, ஆளும் வரக்கத்தை புரிந்து கொள்வது தவறு என்கிறோம். இவர்களை இந்த அமைப்பின் பிரதிநிதிகளாக பார்த்திருந்தால் அத்வானியையும், ஜெயலலிதாவையும் நண்பர்களாகக் கருதும் பிழையும் நேர்ந்திருக்காது.

புலிகள் செய்யாத மக்கள் திரள் அரசியல் நடவடிக்கைகளை ராஜபக்ஷே கச்சிதமாக செய்து வருகிறார் அல்லது பயன்படுத்திக் கொள்கிறார். புலிகளை அழிப்பேன் என்று சொல்லி தளேதலில் வற்றிப் பெற ராஜபக்ஷே, இப்போது போரின் ஓவ்வொரு வற்றியையும் சிங்கள மக்களின் வற்றியாக பிரச்சாரம் செய்கிறார்.

Written by

Tuesday, 19 May 2009 05:00 - Last Updated Tuesday, 19 May 2009 05:05

ஈழத்தின் துரோகிகளை அழித்த புலிகள் ஈழத்திற்காக உண்மையாக அர்ப்பண உணர்வோடு போராடும் நல்ல தோழமைகளைக் கட்டிகொன்றார்கள். புரட்சிக்கான தலமை எண்பது வறோபட்டிருக்கும் மக்கள் கட்டத்தின் ஆற்றல்களை பொது நோக்கத்திற்காக ஒன்றிணைக்கும் கலை அல்லது அறிவியல் பற்றியது என்றால் பரோசான் ஸ்டாலின். புலிகளோ தம்மை நேர்மறையில் விமரிசனம் செய்வர்களைக் கட்ட எதிரிகளாக பார்த்தார்கள். அதனால் தான் அவர்களுக்கு இவ்வளவு அடக்குமுறைக்கு உள்ளான சமீகத்திடமிருந்து எண்ணிறந்த தலைவர்கள் அதாவது புரட்சிக்காக மக்களை அணிதிரட்டும் வல்லமை கொண்ட தலைவர்கள் கிடக்கவில்லை. எல்லாம் ஆயுதங்களின் அபரிதமான நம்பிக்கையில் புதையுண்டு மீளமுடியாமலயே போயின.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக புலிகளுக்கு அவர்களது கட்சி புத்து ஆண்டுகளில் அரசியல் ரீதியாக முன்னேற்றுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு போர் நிறுத்தத்தின் மீலம் கிடைத்தது. அதை செயலுத்தியாக பயன்படுத்திக் கொண்டு தமிழ் மக்களின் பல்வறோ சக்திகளை ஒன்று சேர்த்து பலப்படுத்திக் கொள்வதன் விடத்து நவீன ஆயுதங்களை சகேரிப்பதற்கான காலமாக பார்த்தது அடுத்த தவறு. இந்த போர் நிறுத்தத்தை அரசியல் ரீதியில் ஒரு வரம்புக்குட்பட்டது என்றாலும் கட்ட பயன்படுத்தியிருக்க வேண்டும்.

00

இப்போது மீண்டும் இன்றைய தாரத்திற்கு வருவோம். தமிழகத்தில் தரேதல் முடிந்தது. புலிகளும் அவர்களது தமிழக ஆதரவாளர்களும் எதிர்பார்த்தபடி முடிவுகள் அமையவில்லை. தரேதல் முடிவுகள் அவர்கள் விரும்பியபடி அமையாதாலும் இதில் மாற்றமில்லை என்பது வறோ விசயம். இடையில் புலம்புயர்ந்த நாட்களில் நடக்கும் மக்கள் போராட்டத்தால் ஒரு தீர்வு கிடைக்கும் என புலிகள் நம்பினார்கள். அதற்கு தோதாகவே போராட்டங்கள் உண்மையில் வீச்சாக நடந்தன. ஏற்கனவே கிறியத்தைப் போல ஆசியாவின் முக்கியநாட்களான இந்தியாவும், சீனாவும் இந்தப் போருக்கு குறிப்பாக இந்தியா இன்னும் அதிகமாக காரணமாக இருப்பதாலும், இந்த அங்கீகாரம் அமெரிக்காவின் அனுமதியுடன் தான் நடக்கிறது என்பதாலும் மேலை நாட்களின் அரசுகள் வறோமனே மனிதாபிமானக் கண்டனங்களை மட்டும் தெரிவித்தன.

இப்படி எல்லாவகையிலும் ஆதரவை இழந்து நின்ற புலிகள் உயிர்துறக்கும் வரையோபினார்கள். தாங்கள் எப்படியும் மரிக்கத்தான் போகின்றோம் என்ற கணத்திலும் அவர்கள் சரணடையவில்லை. பல இளைஞர்கள், சிறார்கள் ஒரு நாட்டை கட்டியமைக்க வேண்டிய காலத்தில் போரிட்டு மாண்ட காட்சி நம் நெஞ்சை உலுக்குகிறது.

இந்தியா போருக்கு பின்புலமாக அமைந்தது என்றால் சர்வதேச அரசியல் பின்புலத்தை

Written by

Tuesday, 19 May 2009 05:00 - Last Updated Tuesday, 19 May 2009 05:05

சீ னாவும், இரசியாவும் தந்தன. ஐ.நா பாதுகாப்பு கவுன்சிலில் இந்தப் பிரச்சினை விவாதிக் கட்டாது என்பதற்கு இருநாட்களும் தடவை விதித்தன. இதன் பின்னணியில் ஏற்கனவே பயங்கரவாதிகள் என தடையெய்யப்பட்டிருந்த புலிகளுக்காக இப்போதும் பரிந்து பச்சையாருமில்லை. இப்படி எல்லா அரசியல் புறவய சாதகங்களையும், அகநிலையாக சிங்கள மக்களான இனவெறி ஆதரவோடும், களத்தில் ஆயுதங்களின் வலிமையுடன் இறங்கிய அரசும், இராணுவமும் இந்த சமூகநீர்த் தனக்கு பயன்படுத்திக் கொண்டன.

இந்த இனவெறியின் கருணையற்ற போரான, பல ஆயிரம் மக்களை கொன்று குவித்த அநீதியை, சிங்கள இனவெறி நீண்ட காலம் எதிர்பார்த்திருந்த கனவான நனவாக்கிய வெற்றியை அறிவித்துவிட்டார் ராஜபக்சே. இலங்கை முழுவதும் கொண்டாட்டத்தில் மழைக்கியிருக்கிறது.

ஆனால் இந்த கொண்டாட்டம் விரைவிலேயே முடிவாகக் குவரும். சிங்கள வெறியர்கள் எதிர்பார்த்திருந்த அமைதி நிச்சயம் குலையும். பரேனவாத இராணுவத்தால் குற்றயிரும் கொலையுயிரும் வாழ்வைக் கழித்த அந்த மண்ணிலிருந்து, இது வரையிலுள்ள மக்களின் சமுந்நிரணய போராட்டத்தின் சரிதவறுகளை உள்வாங்கிக் கொண்டு, சிறு தளிர்கள் மெல்ல முளையாகும். வளரும்.

தன்னாட்டில் தங்களையே போலவே சம உரிமை கொண்ட அந்த தமிழ் மக்களை அடக்கி ஆண்டுவட்டோம் என நினதைத் திருக்கும் சிங்களப் பரேனவாதத்திற்கு பலியான மக்கள் தங்கள் தவறினை விரைவில் உணர்வார்கள். கிளிநொச்சியும், மூலலைத்தீவும் வீழ்ந்தாலும் இரத்தத்தின் உழுவையில் பதம்பார்க்கப்பட்ட அந்த ஈழத்து மண் விரைவில் தன் தவப்புதல் வர்களை பிரசவிக் கும்.

0000

எமது கருத்துகளின் பால் ஈர்க்கப்பட்ட ஒரு ஈழத்தமிழர் அவ்வப்போது தொலைபேசியில் பச்சுவார். இப்போது இந்த துயரமான தருணத்தில் அவர் பச்சை ஆரம்பித்த உடனடி அடக்கமுடியாமல் கண்ணீருடன் இந்த தமிழினத்திற்கு ஒரு நல்லகாலம் வராதா என்று குமுறுகிறார். புலம்பெயர்ந்த நாட்டில் தான் நல்ல வாழ்க்கை வாழும்போது தாய்நாட்டில் மக்களும் புலிகளும் இப்படி ஈவிரக்கமின்றி அழிக்கப்பட்டதை அவரால் எண்ணிப் பார்க்க முடியவில்லை. இவ்வளவிற்கும் அவரும் புலிகளால் கதைச் செய்யப்பட்டு வதை பட்டவர்தான்.

Tuesday, 19 May 2009 05:00 - Last Updated Tuesday, 19 May 2009 05:05

ஆனாலும் களத்தில் இருக்கும் அவர்களை வதைத் தடுப்பதின் பரோட்டம் உயிர்ப்புடன் இருக்கிறது என பதில் நம்பிக்கை கொண்டவர். இந்தியாவும், தமிழக அரசியல் வாதிகளும் சயெத்ரூக்கூம் துரோகத்தைப் பற்றி ஆவசேத் துடன் கடைகிறார். அப்போது நான் இந்தியாவின் குடிமகன் என்ற சாபக்கடேபினால், அந்தச் சற்றத்ததை ஏற்கிறேன். இந்திய அரசமைப்பிந்த மட்டும் எதிர்த்தோம். மக்களிடம் அம்பலப்படுத்தினோம். எனினும் இந்த அநீதியை எம்மால் தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை. அவருடைய அறச்சீற்றத்தையும் என்னால் எதிர்கொள்ள முடியவில்லை.

பாலம் பெயர்ந்த நாட்களில் துபித்துக் கொண்டு இருக்கும் ஈழத்து மக்களையும் அவர்களது உணர்ச்சிப் போராட்டத்தையும் புரிந்து கொள்கிறோம். முப்பதாண்டுகளாக பல ஏற்றங்களும் இறக்கங்களும் கண்ட சமரிது. இந்த நாளை, இந்தத் தருணத்தை, இந்தக் கண்ணீர் ரைநாம் கடந்து செல்வோம்.

□ .

<http://www.vinavu.com/2009/05/19/eelam-war-is-not-over/#comment-5195>